

דף כ:

י"ד סימן יג סעיף א

עין משפט א.

א. א. בהמה חיה ועווף טעוניים שחיטה^כ. דגים וחגבים^ל אין טעוניים שחיטה.

הגה: ומותר לאכול דגים וחגבים מתים^מ, או לחתוך מהם אבר ולאוכלו^נ, אבל אסור לאכלן חיים מסוים "בל תשקצו"^ו.

י"ד סימן כד סעיף טו

עין משפט ב.

טו. עיקור כיצד כגון שנעקר הקנה או הושט מהלהי ומהבשר ונשמט אחד מהם או שניהם קודם גמר השחיטה^ע, אבל אם שחט סימן אחד בעוף או רובו ואח"כ נשמט השני שחיטתו כשרה. נשמט אחד מהם ואח"כ שחט השני שחיטתו פסולה^פ.

הגה: **ואנו נהಗין להטריף כל עיקור בין במייעוט קמא בין במייעוט בתרא בין**

כ. כמפורט בתורה בדברים י"ב זבחת מבקרך ומצאנך. והוקש צבי וายיל לפטול המוקדשים להם בשחיטה, ועופר יליף לה "מאשר יצוד ציד היה או עוף" ושפר את דמו מלמד כשפיקת דם היה. כ"כ בב"י.

ל. דגים כתוב בהם "אם את כל דגי הים יאסף להם" באסיפה בעלמא סגי. וחגבים הוקשו לדגים ולכל נפש "השורצת" אלו החגבים. ט"ז ס"ק א.

מ. אף"י מתו בתוך המים וכן עיקר ודלא מהרשד"ם. כף החיים אותן ג'.

ג. ההינו שאין בזה איסור אבר מן החי, מ"מ יש לרווחו היטב ואין זה שהוא משום בל תשקצו. אבל א"צ להמתין שימוש הדג או החגב שנintel ממנו האבר, ומ"מ צריך להמתין עד שימוש האבר. כף החיים אותן ד'.

ס. ואין להעביר על פיו הגב חי משום מראית העין. כף החיים אותן ה'.

ע. אבל אם נחלש הבשר עם הסימנים והסימנים נשארו מהבורין בבשר אף"י נעררו ככל ס"ל דכשורה. ש"ז ס"ק כ"א. אבל בטור משמעו דטריפה כל נשמט מהלהי. ט"ז ס"ק ה'. ובב"י כתוב שיש עוד מין עיקור אחר והוא שנפרדו הסימנים זה מזה לכל אורכן או ברוב מקום שחיתתן. כף החיים אותן ב"ז. ונעקר ההינו בידי אדם, ונשמט ההינו מלאו. ט"ז ס"ק ט'. ואע"ג דברעוף הכספי בסימן אחד מ"מ בעין שני הסימנים ראויים לשחיטה ולכך נעקר אחד גם בעוף פסולה. ש"ז ס"ק כ"ב.

פ. אבל לא הוא טריפה אלא שכח היא הלכה למשה מסיני שאין שחיטה מועלת בה שכנעמו הסימנים, ומשמע אם אינה טריפה חלבה בחיה מותר. כ"כ הרשב"א סי' שס"ד, ב"ג.

בקנה בין בושט. ודוקא לאחר שנשחט **צ'** אבל בחיוו כשר אלא שאין שחיתתו מועלת לו. ונפק"מ לענין הלבו או בצים שלו שהם כשרות **ק**.

יור'ד סימן בז סעיף א'

עין משפט ג.

א. התק aberr מהבהמה לאחר שנשחטה כראוי בעוד מפרכסת אסור **ר** לאכול ממנו עד שתמות הבהמה **ש**.

-
- צ.** טעות סופר וצ"ל ודוקא בשחיתה היינו שהשחיטה אינה מכשורתה אבל אם הרגיש בחיה שסימן אחד שמוט מותרת ביצתה וחלבה. כפ' החיים אותן נ"ח.
ק. והפר"ח אוסר החלב והביצים ודלא כהב"י. כפ' החיים אותן ס'.
- ר.** היינו לפניו גמר השחיטה אבל אחר שחיטת רוכבו כשר. מרשל"ל בט"ז ס"ק א'.
ש. מתוס' והרא"ש והר"ן מחולין דף ח'.